

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: J. P., narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6,

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou,
sídlem Masarykovo nám. 193/20, 405 02 Děčín I,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2017, č. j. 4573/DS/2017,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 16. 10. 2017, č. j. 4573/DS/2017, se pro vadu řízení zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2017, č. j. 4573/DS/2017, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Bílina, odboru dopravy (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 10. 3. 2017, č. j. MUBI/11693/2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým mu byla podle ustanovení § 62 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) uložena pořádková pokuta ve výši 3 000 Kč za bezdůvodné nedostavení se na předvolání ke správnímu orgánu k podání vysvětlení.

Žaloba

2. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Byl přesvědčen, že se žalovaný nijak nevypořádal s jeho odvolacími důvody doručenými správnímu orgánu prvního stupně prostřednictvím e-mailu dne 26. 6. 2017. Žalovaný doručení tohoto podání nespornuje. Pouze uvádí, že předmětné podání nebylo opatřeno uznávaným elektronickým podpisem, a tudíž nesplňovalo formální náležitosti. Žalovaný tak nebyl povinen se jím zabývat. S uvedeným tvrzením žalovaného žalobce nesouhlasil a tvrdil, že podání bylo uznávaným elektronickým podpisem řádně opatřeno. Uvedl k tomu, že zastává názor, že i tehdy, pokud by dané podání nebylo uznávaným elektronickým podpisem opatřeno, dostalo se do dispozice správního orgánu. Žalovaný jej tak měl založit do příslušného spisu a zabývat se jím, neboť se nepochybně jednalo o podklad pro vydání rozhodnutí.
3. Žalobce rovněž vytýkal žalovanému, že nevypořádání se s předmětným podáním žalobce proto, že nebylo opatřeno uznávaným elektronickým podpisem, je projevem přepjatého formalismu. I kdyby e-mail skutečně nebyl podepsán, tak by s ohledem na jeho obsah nemohlo být žádných pochyb o tom, že se jednalo o e-mail, který napsal a odeslal zmocněnec žalobce.
4. Samotné uložení pořádkové pokuty bylo poté podle žalobce nezákonné, resp. protiústavní. Žalobce totiž již dne 28. 2. 2017, tedy ještě předtím, než se měl dostavit k podání vysvětlení, zaslal prostřednictvím e-mailu správnímu orgánu prvního stupně odepření výpovědi. Žalobce nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že předmětný e-mail obsahoval pouze plnou moc a že jeho součástí nebylo podání s odepřením výpovědi. Dále poukazoval na to, že žalovaný přehlédl i znění předmětu e-mailu, a to „*odepření výpovědi – P.*“. Byl přesvědčen, že výrok rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je tak v rozporu se skutečností, neboť žalobce se z podání výpovědi řádně omluvil, a to ze závažného důvodu, tj. že by sebe nebo osobu blízkou vystavil riziku trestního stíhání v širším smyslu, což je jeho právem zakotveným v ústavním pořádku. Nadto za daných okolností se uplatnění daného důvodu jeví jako zcela legitimní. Žalobce byl totiž vyzván k podání vysvětlení ve věci 14 přestupků, kterých se měl dopustit. Na jeho osobu poté poukazovalo oznámení obecní policie, oznámení jiné osoby a fotodokumentace. Žalobce namítal, že je v rozporu se zákazem donucování k sebeobviňování ukládat pořádkovou pokutu za nedostavení se k podání vysvětlení osobě, která je z hlediska správního orgánu podezřelá ze spáchání přestupku, k jehož objasnění je předvolána, a která ze shora uvedeného důvodu odepřela výpověď. Správní orgán prvního stupně tak podle žalobce nebyl oprávněn uložit žalobci pořádkovou pokutu a ani nadále trvat na tom, aby se dostavil k podání vysvětlení. Postup správního orgánu prvního stupně žalobce shledal nezákonným.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

5. Dále žalobce namítal, že správní orgán prvního stupně nedostatečně odůvodnil výši uložené pokuty. Vágní a obecné úvahy správního orgánu prvního stupně jsou takové povahy, že by odůvodňovaly uložení pokuty v podstatě v jakékoliv výši. Uvedené nelze považovat za přezkoumatelné užití správního uvážení. Správní orgán prvního stupně vůbec nezohlednil individuální okolnosti daného případu a ani kritéria podle § 62 správního řádu. V daném případě se jednalo o první předvolání žalobce, bylo proto na místě uložit pokutu na spodní hranici zákonné sazby, a nikoliv nad její polovinou. Nadto uložená pořádková pokuta v podstatě dubluje pokutu, která by mohla být uložena ve společném řízení za všech 14 údajných přestupků. Je tudíž zcela neadekvátní.
6. Závěrem žalobce nesouhlasil se zveřejněním rozhodnutí v jeho věci na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu způsobem, aby v něm bylo uvedeno jeho jméno, příjmení nebo iniciály, rovněž tak jméno, příjmení, iniciály či sídlo zástupce žalobce, a to s odkazem na právo na ochranu soukromí a právo na informační sebeurčení. Rovněž uvedl, že § 39 odst. 3 písm. d) a e) směrnice č. 9/2011, Kancelářský a spisový řád Nejvyššího správního soudu, nemá oporu v zákonech, a v případě, že si to právní zástupci a advokáti nepřejí, neměly by být jejich jména, příjmení a sídla na webu Nejvyššího správního soudu zveřejňována v souvislosti s konkrétními kauzami.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž k žalobním bodům uvedl, že je odmítá jako nedůvodné a zastává názor, že v řízení bylo postupováno v souladu s platnými předpisy. Zároveň poukázal na skutečnost, že právní zástupce žalobce je mu znám z úřední činnosti. Žalovaný upozornil na to, že právní zástupce žalobce v různých řízeních o přestupcích opakovaně odesílá e-maily bez zaručeného elektronického podpisu, a svá podání ve lhůtě 5 dní o uznávaný elektronický podpis doplní. Žalovaný měl tedy za to, že je právnímu zástupci jistě znám § 37 odst. 4 správního řádu. Dále žalovaný odmítl tvrzení žalobce, že součástí e-mailu ze dne 28. 2. 2017 byla i písemnost, v níž žalobce odepírá výpověď. K uložení sankce poté konstatoval, že byla uložena nad polovinou zákonem stanoveného rozmezí a její výše odpovídá závažnosti následku nedostavení se k podání vysvětlení ve věci 14 dopravních přestupků.

Replika

8. V podání ze dne 18. 6. 2018 žalobce setrval na své argumentaci uvedené v podané žalobě. Ke svému v žalobě uvedenému tvrzení týkajícího se elektronického podpisu doplnění odvolání žalobce nově odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2017, č. j. 9 As 117/2017-51, a opětovně konstatoval, že v projednávané věci je zejména podstatné to, že doplnění odvolání ze dne 26. 6. 2017 bylo podepsáno uznávaným elektronickým podpisem. Ve vztahu k žalobcem namítanému včasnému odepření výpovědi poté poukazoval na nález Ústavního soudu ze dne 18. 2. 2010, sp. zn. I. ÚS 1849/08, řešící obdobou situaci. K posouzení řádného aplikování zákonných kritérií při stanovení výše uložené pokuty odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2019, č. j. 9 As 56/2019-28, a ze dne 30. 11. 2018, č. j. 5 As 182/2016-30. Nově poté žalobce namítal nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí pro jeho nesrozumitelnost. Žalobce byl přesvědčen, že správní orgán prvního stupně tvrdil, že uložil pořádkovou pokutu na horní hranici zákonem stanovené sazby, když horní hranice činí 5 000 Kč. Zatímco podle výroku rozhodnutí byla žalobci uložena pořádková pokuta ve výši 3 000 Kč. Jedná se tak o zjevný

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

rozpor výroku s odůvodněním. K tomu žalobce odkázal na nález Ústavního soudu, sp. zn. IV. ÚS 512/12.

9. Závěrem žalobce konstatoval, že část II jeho žaloby, ve které vyslovil svůj nesouhlas s vyvěšením svých osobních údajů na celosvětové komunikační síti internetu, stejně tak jako osobních údajů jeho advokáta, je určena zejména Nejvyššímu správnímu soudu, neboť ten na svém webu zveřejňuje neanonymizovanou judikaturu, čímž podle zástupce žalobce porušuje právní předpisy na ochranu osobních údajů.

Další vyjádření žalovaného

10. Žalovaný k výzvě soudu dne 17. 12. 2020 sdělil, že po vyžádání potřebných screenů k ověření platnosti uznávaného elektronického podpisu zmocněnce žalobce nebylo možné platnost certifikátu u e-mailu žalobce ze dne 26. 6. 2017 ověřit, neboť došlo k potížím s ověřováním. Co se týče e-mailu žalobce ze dne 28. 2. 2017, je podle žalovaného zřejmé, že certifikát platil pro období od 7. 7. 2016 do 27. 7. 2017, z čehož lze usoudit, že tento byl platný i v době prvního e-mailu.

Posouzení věci soudem

11. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
12. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po provedeném jednání dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
13. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, všechny dostupné na www.nssoud.cz). Pokud tedy žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, bylo jeho povinností v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádně reagovat na veškeré námitky uplatněné žalobcem a vysvětlit, proč je považuje za liché, mylné či vyvrácené. Této povinnosti žalovaný nedostál, neboť se,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

jak správně namítá žalobce v podané žalobě, vůbec nezabýval odvolacími námitkami uplatněnými v doplnění odvolání ze dne 26. 6. 2017.

14. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný se s předmětnými odvolacími námitkami nevypořádal, neboť dospěl k závěru, že podání žalobce, resp. tedy doplnění jeho odvolání, nebylo podepsané uznávaným elektronickým podpisem, a zároveň nebylo doplněno způsobem stanoveným v § 37 odst. 4 správního řádu.
15. K tomu soud uvádí, že správní řád ve svém § 37 odst. 4 stanoví, že podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu. Shora citované ustanovení správního řádu sice neobsahuje explicitní požadavek na podepsání elektronického podání uznávaným elektronickým podpisem. K jeho vypuštění došlo v důsledku přijetí zákona č. 298/2016 Sb., s účinností od 19. 9. 2016, který předmětné ustanovení novelizoval. To ovšem nic nemění na podstatě věci, že podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě bez zaručeného elektronického podpisu podle § 37 odst. 4 správního řádu je úkonem způsobilým vyvolat právní účinky jen za podmínky jeho následného doplnění (do 5 dnů) některou z kvalifikovaných forem podání, tj. písemně, ústně do protokolu nebo elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, aniž by přitom bylo nutné k takovému doplnění podatele vyzývat (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008-70).
16. Jak totiž vyplývá z důvodové zprávy k zákonu č. 298/2016 Sb., zvláštní části, náležitostí podání je vždy podpis, a to bez ohledu na to, zda je vyhotoveno v listinné či elektronické podobě. Konkrétní typ elektronického podpisu, který je nutné pro podepsání podání použít, poté stanovuje § 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, ve znění pozdějších předpisů. Předmětné ustanovení § 6 odst. 1 poté jako typ elektronického podpisu v případě, že se podepisuje dokument, kterým se právně jedná vůči veřejnoprávnímu podepisujícímu nebo jiné osobě v souvislosti s výkonem jejich působnosti, stanovuje uznávaný elektronický podpis. Podle § 6 odst. 2 téhož zákona se poté uznávaným elektronickým podpisem rozumí zaručený elektronický podpis založený na kvalifikovaném certifikátu pro elektronický podpis nebo kvalifikovaný elektronický podpis, který je nástrojem identifikace a autentizace osoby, která takový podpis ke svému podání připojuje. S ohledem na to, že tedy nepodepsané elektronické podání nevyvolává žádné účinky, lze tento závěr vztáhnout i na podání, jež je sice takovým elektronickým podpisem opatřeno, avšak tento podpis je neplatný. Nelze totiž bez dalšího ověřit, že subjekt, jenž podání činí, je tím, za koho se prostřednictvím této identity vydává, a že datová zpráva nebyla od doby svého podpisu změněna.
17. Pakliže by tedy v projednávané věci zmocněnec žalobce skutečně neopatřil doplnění odvolání platným elektronicky uznávaným podpisem, jak tvrdí v žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný, nedošlo by ze strany žalovaného k žádnému pochybení, když by na předmětné podání hleděl jako by nebylo učiněno. Takovýto postup by nebylo možné shledat ani přepjatě formalistickým.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

18. V daném případě bylo pro posouzení oprávněnosti žalobní námitky týkající se nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí podstatné následující zjištění soudu vyplývající ze správního spisu a vyjádření žalovaného ze dne 17. 12. 2020.
19. Ze správního spisu jednoznačně vyplývá, že žalobce poté, co dne 31. 3. 2017 podal proti prvostupňovému rozhodnutí včasné odvolání, následně jej dne 26. 6. 2017 po výzvě správního orgánu prvního stupně ze dne 3. 4. 2017 prostřednictvím e-mailu doplnil. Z průvodky tohoto elektronického podání, založené ve správním spise, je zřejmé, že dne 26. 6. 2017 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno elektronické podání, jehož obsahem bylo doplnění odvolání žalobce, učiněné zmocněncem žalobce e-mailem, které bylo opatřeno elektronickým podpisem, ovšem neplatným. Odlišná skutečnost týkající se platnosti elektronického podpisu zmocněnce žalobce ovšem plyne ze žalobních tvrzení, které spočívají v tom, že doplnění odvolání bylo opatřeno platným certifikátem vydaným vystavitelem PostSignum Qualifield CA 2 platným od 7. 7. 2016 do 27. 7. 2017. Žalovaný poté ve svém vyjádření ze dne 17. 12. 2020 rovněž uznal, že v době, kdy zmocněnec žalobce zaslal správnímu orgánu prvního stupně doplnění odvolání, byl certifikát elektronického podpisu zmocněnce platný. Nadto ke svému vyjádření připojil dva printscreeny, týkající se žalobcem podaného odepření výpovědi a doplnění odvolání žalobce. Ačkoliv se žalovanému nepodařilo u podání doplnění odvolání ze dne 26. 6. 2017 platnost certifikátu uznávaného elektronického podpisu zmocněnce žalobce ověřit, neboť došlo k chybě systému, z printscreenu e-mailu ohledně odepření výpovědi je platnost certifikátu jednoznačně zřejmá a korespondující se zmocněncem žalobce uváděnou platností od 7. 7. 2016 do 27. 7. 2017.
20. Soud s ohledem na shora uvedené konstatuje, že nemá pochyb o tom, že podání žalobce, tj. doplnění odvolání ze dne 26. 6. 2017, zmocněnec žalobce při jeho odeslání řádně opatřil elektronicky uznávaným podpisem, který byl v době odeslání správnímu orgánu prvního stupně rovněž platný. Vzhledem k tomu, že ani mezi účastníky řízení není v projednávané věci sporu o tom, zda bylo doplnění odvolání žalobce opatřeno platným elektronicky uznávaným podpisem zmocněnce žalobce, upustil soud v tomto směru od provádění dokazování.
21. Je tak zřejmé, že žalovaný pochybil, když se s podaným doplněním odvolání nijak nevypořádal a přezkoumal prvostupňové rozhodnutí tak, jakoby se jednalo o tzv. blanketní odvolání, ve kterém by nebylo uvedeno, v jakém rozsahu žalobce prvostupňové rozhodnutí napadá a co konkrétně správnímu orgánu prvního stupně vytýká.
22. Soud tedy uzavírá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek jeho důvodů, neboť žalovaný nedostal své povinnosti řádně se vypořádat se všemi odvolacími námitkami žalobce, resp. se nevypořádal s žádnou odvolací námitkou žalobce řádně uplatněnou v podání ze dne 26. 6. 2017. Soud proto podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného zrušil. Toto ustanovení umožnilo soudu rozhodnout bez jednání, ačkoliv žalobce jednání požadoval. Soud současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. Žalovaný tak bude povinen řádně vypořádat všechny odvolací námitky žalobce.
23. Návrhu žalobce, aby bylo současně zrušeno také rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, soud nevyhověl, neboť shora popsáno pochybení se nedopustil tento orgán, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

nýbrž výhradně žalovaný, který jakožto odvolací orgán řádně nevypořádal všechny odvolací námitky. Povinnost odstranit vytčené pochybení pak přísluší rovněž výhradně žalovanému, tudíž nebyl dán žádný důvod pro zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podle § 78 odst. 3 s. ř. s.

24. Co se týče námitky nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí pro jeho nesrozumitelnost, soud připomíná, že soudní řízení ve správním soudnictví je ovládáno zásadou koncentrace, jež nachází svůj odraz v § 71 odst. 2 třetí větě s. ř. s., podle které „[r]ozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.“ Soud se proto může věcně zabývat jen těmi žalobními body, které byly uplatněny ve lhůtě dvou měsíců poté, kdy bylo napadené rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem (srov. § 72 odst. 1 s. ř. s.), tj. v projednávané věci do 20. 12. 2017, neboť napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 20. 10. 2017. Projednání později uplatněných žalobních bodů by znamenalo nepřípustné porušení principu koncentrace řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 Afs 25/2004-69, dostupný na www.nssoud.cz). Z těchto důvodů soud nemohl přihlížet k žalobním bodům, které žalobce nově vznesl až v replice k vyjádření žalovaného ze dne 18. 6. 2018 doručené soudu datovou schránkou dne 1. 7. 2019, tj. po uplynutí lhůty pro podání žaloby, která je podle § 71 odst. 2 s. ř. s. nejzazším limitem i pro případné rozšíření žaloby o další žalobní body.
25. Dalšími žalobními námitkami ohledně doručení odepření výpovědi žalobce správnímu orgánu prvního stupně, správnosti a zákonnosti postupu správního orgánu prvního stupně při ukládání sankce pokuty žalobci a správnosti při stanovování její výše se soud nemohl zabývat, neboť není oprávněn předjímat závěry žalovaného, které teprve učiní vázán shora uvedeným právním názorem soudu.
26. K závěrečnému nesouhlasu žalobce ohledně zveřejňování a anonymizace osobních údajů žalobce a jeho zástupce soud konstatuje, že tento není v nyní projednávané věci relevantní a soud se jím nikterak nezabýval, avšak k této problematice již existuje judikatura, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018-35.
27. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 15 432 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném od 1. 1. 2013 (dále jen „advokátní tarif“), [převzetí a příprava zastoupení – písm. a); podání žaloby a další podání-písm. d)] a z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [čtyři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 9. 2006] a z částky 2 142 Kč představující 21% DPH, kterou je právní zástupce žalobce podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 17. února 2021

JUDr. Petr Černý, Ph. D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

(K.ř.č. 1 - rozsudek)